

tisočak, potem pa bode vam za polovico povikšati svoje občinske doklade, ako bodete hoteli oskrbljevati in širiti svoje šole, prehranjevati občinske ubožce in pokrivati vse občinske stroške. To zabraniti vam je moč, ako pridete vsi na volišče, ako nihče ne ostane doma in ako volite poštene, slovenske može. Kmetje, slaba leta so, kakor tožiš, pa ne povzročuj si še slabjših s tem, da voliš, ali, ker doma ostaneš, da si kriv, da se volijo v občinski odbor zapravljeni, brezverski možje. Vi, kmetje, imate v slatinski občini večino, vam gre torej gospodarstvo v tej obsežni občini. Ne dajte je v roke svojih verskih in narodnih nasprotnikov! Ako imaš zaslužek na Slatini, ne boj se voliti z nami! Saj na Slatini ničesar zastonj ne dobiš, nisi torej zavezan potegniti s Slatinčani. Zavoljo volitve ne boš trpel nikake škode, kakor je že pred 4 leti očitno izrekel tedanji deželni glavar grof Wurmbbrand. Pridite na volišče vsi; ne boj se zamere, ne izgovarjaj se z delom! Kjer se gre za dobro, krščansko stvar, kakor so gotovo naše volitve, tam se ni bati zamere pri ljudeh. Pa če se je bojiš, boj se zamere svojih poštenih sosedov in potegni ž njimi! Na dan volitve je tvoje najvažnije, najkoristnejše in Bogu najdopadlivejše delo, da greš volit krščanske, poštene može. Ne ostani doma, morebiti nam bo ravno tvoj glas potreben in brez njega je zguba. Kaka sramota bi bila za tebe, krščanski, slovenski kmet, ako bi zopet postal suženj in tlačan brezverskega, zapravljivega liberalca! Pridite torej dne 8. in 9. julija vsi na volišče, volite enoglasno le naše može in rešili si bodete zopet svojo versko in narodno čast. In Tisti, ki vodi naša dejanja in nehanja, bo blagoslovil vaš trud in vam podelil zopet sijajno zmago!

Duh sv. bratov Cirila in Metoda pa Slovenci.

Godú naših slovanskih apostolov se vsikdar veselimo, ali vsikdar mi to veselje kalijo misli-žalostinke. Čez 1000 let je že preteklo, odkar sta delovala med nami sv. brata, čez 1000 let nam že sveti luč sv. vere, ki sta nam jo onidva užgala, in vendar duh, ki je nju prešinjal, še ne prešinja nas vseh, njunih častilcev.

Koliko veselje je zavladalo v velikomoravski državi, ko sta došla sv. blagovestnika! Vesel je bil knez Rastislav in z njim ves narod, ker je postal sedaj tudi v cerkvenem oziru neodvisen od Nemcev. To je bilo delo kat. cerkve in njunih zvestih sinov, sv. Cirila in Metoda. Ali nevhvaležnost je plačilo svetá. Za Rastislavom je zavladal Svetopolk, ki je pa hitro pozabil Metoda, največjega dobrotnika svoje države. Verjel je sovražnim Nemcem in jim izdal vzornega rodoljuba Metoda, s katerim so skozi 2 leti najgrše ravnali. Nesrečni vladar je pretrgal vez, ki je vezala vrliga Rastislava s cerkvijo, sklepal je zveze s svojimi najhujšimi sovražniki, Nemci, v navečjo škodo svoje države in slovanskega naroda. Pa stvar Metodova je zmagala; on sam je bil pohvaljen in poveljčan, on, ki je toli pogumno in odločno kot katoliški škof branil pravice sv. cerkve in slovenskega jezika, da ga ni najti lepšega vzgleda v slovanski zgodovini. Svetopolk je postal nasprotnik cerkve; umrl je on in kmalu za njim tudi prej mogočna velikomoravska država.

Delo sv. bratov je rodilo stoteri sad, delo Svetopolkovo pa je kmalu propadlo. Sv. brata nam dajata vzgled, kaki rodoljubi bi naj bili, Svetopolk pa nas uči, kaki ne bi smeli biti. Sv. brata sta prinesla v deželo srečo in edinost, Svetopolk pa jo je pahnil v največjo nesrečo in neslogo. O ko bi vsi posnemali naša apostola v njunem pravem katoliškem rodoljubju!

Le en pogled po slovanskem in slovenskem svetu nas dovolj prepriča, da preveč hodimo za Svetopolkom in manj za Metodom. Povsod najdemo dve poglavitni stranki; ena je Metodova, druga Svetopolkova. Tu katoliško-slovenski prapor, tam samo čisto slovenski brez vere in brez ozira na vero, brez ljubezni do naše največje dobrotnice, sv. katoliške cerkve. Duh sv. bratov, duh pravega bogoljubja in rodoljubja izginja izmed nas, nasprotno pa se širi tudi po Slovanskem Svetopolkov duh, duh narodne ošabnosti in nesloge. Kdaj bomo vendar spoznali, da le delovanje po vzgledu in načelih Ciril-Metodovih prinese naši domovini srečo in zaželjeno edinost?!

Na predvečer praznika sv. bratov bodo Metodi in Svetopolki žgali kresove njima na čast. Tu se bo zopet pokazala edinost, če tudi različna po duhu in načelih. O da bi ti kresovi že skoraj bili znamenje, da nam vsem tudi v srcu gori enak kres nesebične ljubezni do Boga in domovine, znamenje, da med nami ni več Svetopolkov, nego sami za časni in večni blagor našega ljudstva goreči Metodi!

Ciriljev.

Shod pri Sv. Marjeti niže Ptujja.

Da smo štajarski Slovenci še precej edini in vemo ceniti zasluge svojih zastopnikov, to je zopet lepo pokazal voliški shod pri Sv. Marjeti niže Ptujja. Sklical ga je deželni poslanec g. dr. Fr. Jurtela na Petrovo. Grom možnarjev in lepe zastave so vabile popoldne volilce v gostilnico g. Tomaža Mikla, znanega domoljuba. Ob 3. uri se začne zborovanje. Mnogoštevilni volilci izvolijo predsednikom g. Jan. Laha, domačega župana, ki dá besedo g. poslancu.

G. poslanec omeni najpoprej, da so v zadnjem zasedanju naši poslanci to dosegli, da smejo staviti samostojne predloge v odsekih in deželnem zboru. Toda drugače se skoro ničesar ne dá doseči, ker je sedanji volilni red tako krivičen. Le primerjajmo Ptuj-rogaški okraj z Irdningom ali Muravo! Meščanske šole, ki stanejo deželo 48tisoč gld., obe deželni gimnaziji, ki staneta 41tisoč, graška višja realka, gospodarska šola v Grottenhoffu ali vinorejska šola v Mariboru, nam Slovence čista nič ne koristijo. Zastonj se tudi izmetuje na leto okoli 150tisoč za oskrbovalna sprejetišča in graški muzej. Tudi bolnišnice in hiralnice preveč deželo stanejo, istotako norišnica.

Nato g. poslanec spregovori o učiteljskem shodu v Gradcu na binško turek. Reče, da je to nevhvaležno, da je neki slov list napadel slov. deželne poslance, ki so vedno podpirali učiteljske težnje. Mi Slovenci moramo dobiti v deželnem odboru vsaj enega zastopnika! K sklepu je g. poslanec izjavil, da bode prihodnja deželnozborna večina brž nemško-nacijonalna, ki hodi za Schönerrjem. Ako se to zgodi, potem se bodo slov. zastopniki morali potegovati za Slovence, pa tudi za milo Avstrijo. Bog nam pomagaj!

Ko je g. poslanec dr. Jurtela svoje poročilo končal in je živahno odobravanje potihnilo, prebrali sta se naslednji dve resoluciji, ki sta se enoglasno in navdušeno vsprejeli. Resoluciji se glasita: I. Na shodu pri Sv. Marjeti niže Ptujja zbrani volilci odobravajo popolnoma izstop slovenskih poslancev iz deželnega zbora štajarskega, prepuščajo novoizvoljenim poslancem, da] po svoji izkušnji, oziraje se na potrebe volilcev in vedno uvaževajoč političen položaj, uravnajo svoje postopanje v bodoče in to tudi gledé vstopa v deželni zbor. — II. Gospodu deželnemu poslancu dr. Fr. Jurteli izrekajo zbrani volilci javno priznanje in zahvalo za njegovo